

henvender sig til Lovgivningsmyndigheden, og at denne tager Bestemmelse om dette Forhold, vælger Tidspunktet, Vilkaarene for et saadant Statslaans Stiftelse og tager tilbørligt Hensyn til, hvilken Betydning et saadant vil faa for de Tiendeydere, hvem det i 10 Aar vil blive forbudt at indbetale deres Afløsningssummer kontant. Jeg tror, at mit Standpunkt her er i Overensstemmelse med Grundloven. Hvorfor have vi aarlige Finanslove, om ikke Grundlovens Mening var den, at Rigsdagen skulde til enhver Tid have Indseende med Statshusholdningen, saaledes at ingen Regering fik Bemyndigelse til at forvalte Statens Midler uden for et Aar ad Gangen. Jeg kan ikke se, at det er i Overensstemmelse med Grundlovens Forudsætninger, at man her giver en Finansminister, lige gyldigt hvem, paa et hvilket som helst af ham valgt Tidspunkt, absolut Myndighed til at forvalte saa store Midler, som der her er Tale om, uden Rigsdagens Samtykke. Derfor maa den ærede Ordfører ikke undre sig over den Forskrækkelse, som er faret i Mindretallet — som han udtrykte sig — thi jeg tror, at det Standpunkt, jeg tillige med andre Medlemmer i Udvalget her har indtaget, er fuldt berettiget.

Til § 8 har jeg tilladt mig at stille en Ændring under Nr. 16. Denne Ændring gaar ud paa at fritage de kommunale Raad for det Besvær, Lovforslaget paalægger dem, idet Lovforslaget paabyder, at de kommunale Raad skulle undersøge, hvem der ejer Tienderne i de forskellige Kommuner. Dette Spørgsmaal mener jeg bør ikke sortere under de kommunale Raad. Jeg finder det fuldstændig tilstrækkeligt, naar vedkommende Tiendekommissær bekendtgør i de lokale Blade, naar Tienden skal afløses i vedkommende Sogn. Det maa saa være Tiendeejernes Sag at melde sig, og naar Folk have noget til gode, pleje de ogsaa nok at melde sig; man behøver ikke at nære nogen Frygt for, at de skulle blive borte. Men Tienderne ere jo ofte paa mange Hænder. Navnlig kunne Kongetienderne, der i en lang Række Aar have været gjort til Genstand for Køb og Salg, være delte paa mange forskellige Hænder inden for en Kommune, og jeg finder det derfor urimeligt, om man vil bebyrde de kommunale Raad med at opsøge, hvor Tiendeejerne findes.

Til § 24 har jeg, som allerede omtalt af den ærede Ordfører, været med til at stille Forslag om, at den Myndighed, som Landstinget har villet give Kirkeministe-

ren, skulde bortfalde. Landstinget har nemlig fuldstændig villet gaa bort fra Loven af 1861, hvorved man i sin Tid tog Magten fra Kirkeministeren med Hensyn til Spørgsmaalet om Vedligeholdelsespligten over for Kirkerne og lagde denne Myndighed i Kirkesynets Haand. Men Landstinget vilde bort herfra, og i Forslaget har man ønsket at indføre en Bestemmelse om, at den Myndighed, som Kirkeministeren i sin Tid har haft, skulde vende tilbage. Det glæder mig, at hele Udvalget er enigt i, at dette ikke bør finde Sted, da det kunde have farlige Følger for forskellige Tiendeydere.

Jeg har tilladt mig uden for Betænkningen at stille et Ændringsforslag, der er en Følge af den Ændring, jeg har været med at stille til første Stykke i § 24, og da den ærede Ordfører har tiltraadt denne Ændring paa Flertallets Vegne, er der ikke nogen Grund for mig til videre at opholde mig derved.

Idet jeg saaledes anbefaler de af mig stillede Ændringsforslag, skal jeg tillade mig at anbefale Sagens videre Fremme.

Bluhme: Uden for Betænkningen har jeg tilladt mig at stille et Par Ændringsforslag. Det første af disse gaar ud paa, at 4de Stykke af § 1 skal udgaa. Det har sin Grund i samme Tankegang, som er kommen frem fra flere Sider, og som jeg tidligere har udtalt, at der vises en ubegribelig Uretfærdighed mod de Tiendeydere, der tillige ere Tiendeejere. Dette mit Standpunkt er saa godt begrundet fra flere Sider, at jeg ikke skal komme nærmere ind derpaa, men skal kun fastslaa, at det er mig uforstaaeligt, at den Bonde, der har købt sin Tiende, skal stilles daarligere end den Kapitalist, der har købt Naboens, og dette er jo Tilfældet. For at rette paa dette Forhold, har jeg stillet de samhørende Ændringsforslag Nr. 14 og Nr. 15. Forslaget under Nr. 15 indeholder en simpel og let Maade, paa hvilken det Krav kan imødekommes, som jeg tilsigter ved mit Ændringsforslag Nr. 14.

Mit Ændringsforslag Nr. 15 er desuden begrundet i den Tankegang, som jeg under Skattelovens Behandling forsøgte at skaffe Plads, nemlig at Staten kan inddrage den Ejendomsbesiddelse, den har i alle Ejendomme ved Hartkornsskatten. Paa samme Maade, mener jeg, maa Staten kunne tilegne sig en lignende Andel i alle Ejendomme, paa hvilke der hviler Tiendeydelse, saaledes at det vil være til Fordel for Tiendeyderne og til Lettelse for Stats-